

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Kiadó-tulajdonos : a „szabolcsmegyei lapkiadó-társulat.”

V á l a s z

„A rétköz és érdekei” című cikksorozatra

A „Szellőztessünk” című cikkecske, mely a „Szabolcs” múlt évi folyamánának 40-ik számában látott napvilágot, úgy látszik nem hangzott el a pusztában egészen nyom nélkül.

Ami azaz cikkeket nem is, de annyit eredményezett, hogy nem árt sőt szükség, ha az ártér kérdéséhez minél gyakrabban és pedig minél szakszerűbben egyének szólunk.

Ezt tanusítja az „A rétköz és érdekei” című cikksorozat.

Igaz, hogy cikkiró tollát az ingerültség tentájába mártotta, midőn cikke elején engem, mint a „Szellőztessük.” cikkiróját, gyenge elzeivel a nevettségesség árnyával kívánt bevonni, ami azonban egyáltalán nem sikerült. A humor terén megjárja az eféle; de egy, az anyagi érdekek terén figyelmet keltő cikke, oly hangon kezdeni felelni, mint Kállay András felelt, semmi esetre sem ildomos valami.

Én, midőn a közfigyelmet, ami cikkekkel, a tisztaszabályzás kezelési hiányaira felhívtam, nem volt szándékomban a vízvezetési s egyéb védműveletek kérdését fejtegetni. Ezt más szakértőbb egyénekre bízom; bár etekintben is igen sokat lehetne szelöltetni.

Nem ártana, ha a védművelési tervek is szélesebb nyilvánosságra hozatnának. Ennek is meglenne üdvös eredménye. Talán nem történnének oly balesetek, mint már egy tiltó s más építések rombadülése igazolja.

Erre azt mondhatja az igazgató-választmány, hogy a művelési terveket a felsőbb hatóság hagyja helyben.

Szomorú, de igaz, hogy minden költség a társulat fedez, mégis mint kiskorú tekintik.

A felsőbb hatósági befolyások mindenben és mindig magukon hordják saját veszélyes nyomukat.

Tudjuk ugyanis, hogy a csakis szakmából, de nem érdeklődésből működő egyének, a felülvizsgálati műveleteknél rendszeren hivatalos irányban, vagyis felületesen teszik meg észrevételeiket, vagy a helybenhagyást. És ez igen természetes, amennyiben a felelősség rendszeren csak addig tart, amíg a műterv alapján a számítélt lemasóltatik. Ha ez megtörtént, a műterv kiépítettik anélkül, hogy a terv, vagy a kiépítés helytelen volta következtében rombadült építményért, akár a tervező, akár a felülvizsgáló kormányközégek, vagy az építő-vállalkozók felelősségre vonhatók lennének; miután a kárt fölvevők ismét és mindig csak a kormány közegeiből válnának ki.

E tekintetben legjobb és czélszerűbb expedienstül, csak a szabaderseny szolgálhatna. Ekor legalább volna kit előrántani és felelősség alá helyezni.

Node ne fesszessük ezt; mert végre

is nem a társulati igazgató ur fog duzzogni, hanem a művezető szakférfiak fognak kigyót-békát kiáltani rámozson vakmerőségért, hogy profánus létemre a számtanba merek avatkozni. Különböben rédm nézve mindegy, ha zugolódnak is. Haméltányosak és igazságosak akarnak lenni, mérgük fulánkjával egyenesen a „Rétköz és érdekei” cikksorozat írója ellen forduljanak, aki a rét- és nyírvizek lecsapolása érdekében tervezettel lépett volt fel a lapok hasábjain.

Én őszintén üdvözlöm ama tervező urat nemes és jóakaratu buzgalomáért. Ellenben kímélet nélkül elítélem azon urakat, akik szakértő létükre, úgy saját mint a társulat és az illető ártéri birtokosok érdekeit mellőzve mindenapig sem szóltak ama vízvezetési tervezethez, mely vagy helyes vagy helytelen. Ha helyes, méltányolni, ha helytelen megvitatni kellett volna azoknak, akiknek ezt már állásuk és hivatásuk iránti figyelemből is meg kellett volna tenni.

Nehogy válaszomban fonala időelőtt megszakadjon, minthogy a szóhalmozás a meddő vitatkozásból kivált heti lapban, nem szeretem, érintetlenül hagyva mindazon tetteket, melyek az ártéri ügymenet keretébe egyáltalában nem tartoznak: egyenesen e tárgy érdeméhez szölok.

Az „A rétköz és érdekei” írója IV-ik közleményében a nyíri vizekre vonatkozólag azt mondja: „Törvényes-e és lehet-e a nyíri víz-ártér biatokosait követelni, hogy ők is szabályozzanak?”

E kérdésre lehetetlen másként felelni, minthogy: igenis törvényes és igazságos követelés. Miért? Azért, mert a nyíri vizek, ama már több kárt tesznek a tiszá-ártéri birtokosoknak, mint maga a Tisza.

Való, hogy erre azt lehetne mondani: boesáttassanak a nyír-vizek, a Tisza medrébe. És ezt valóban, így is kellene tenni. Egyedül ez volna igazságos eljárás; nem pedig az, amit jelenleg tesznek a birtokos urak, hogy t. i. egyik, a másik birtokára ereszti, s fővizvezetőül nem a Tisza, hanem az ártér medrét tekintik, mely már nem víztelep és hal-tanya többé, hanem repce s más terménstényező talaj. Hol van oly igazság, mely megengedje azt, hogy e termő földterületek legyenek a nyírvizek felfogói.

Állítatik, hogy a nyírvizek az 1840. X. t. cz. védpauza alatt jogos téren vannak. E törvénycikk, az én véleményem szerint, a szabolesi nyíri vizekre, melyek átmenészek által természetes folyásuávé tehetőek, egyáltalában nem alkalmazható, annyival inkább pedig nem, mert a nyírieknek épen a hivatkozott törvénycikk jogot ad, sörcelem esetében orvoslást keresni. mit azonban a nyíri birtokosok, a tisztaszabályzó társulatnál tenni elmulasztván: e tekintetben semmi joguk sincs többé.

Ezek szerint nem lehetek azon véleményben Kállay Andrással, hogy a nyíri vizek csatornázásához mi is járuljunk.

Megvagyok győződve, hogy ily óriási

költséggel járó terhet maguk a nyíri birtokosok sem tennének vállainkra.

Egyébaránt hiszem, hogy vizigyi törvényeink e tekintetben is segíteni fognak bajunkon. Addig tehát türelem.

Rétközi.

KÖZÜGYEK.

Vállat, vállhoz!

Jelige: csak beszélnék.
A nyelv mozog; a kéz pihen.
Petőfi.

„E honért nem beszélünk — tenni kell!”
Vajda János.

(Vége)

Az eddigiekből lehet látni, hogy intézkedéseket tett az egyházmegye, esperesit iskolai körlátogatásig, püspök, miszister, tanfelügyelő stb. ha ugyan vannak még többén.

De, bátor vagyok kérdezni: mit használ „az írott malaszt”? Igenis! ezt kérdelem. Mert, hogy a mi egyházmegyei gyűlésünk nem teheti azt, amit tennie kellene: az világos. De hiába! Három napig tart a gyűlés, és annyi a sürgős elintéznivaló, hogy mind a három napot az veszi igénybe. Ki tehet róla, hogy iskolai ügyekre nem marad sem idő, sem kedv, sem egy szóval: semmisen!

Bizuk az esperestre! Én még nem rég lakom ez egyházmegyében; de annyira ismerem az esperesitétal teendőit, hogy elmondhatom, miszerint etekintben tölte kívánni nem lehet többet, mint amennyit tesz, t. i. az idevonatkozó rendeleteket közzéteszi; irásban intézkedik az iskolai ügy felvirágoztatásáról.

A körlátogatás sem tehetnek maguktól valami sokat. De nem ismerik a tért és irányt, sem, a melyen s a melyben mozogni kellene.

A helyi iskolai választmányokat is serkenteni kellene, ha — volna kinek!

A szolgabírói hivatal megteszi ugyan az intézkedéseket; de ha neki az eredményről senki jelentést nem tesz, azt hiszi: rendén van minden! Pedig, dehogyan van: dehogyan van! A lelkes nem jelenti a községi eljárásság hanyagságát; mert ellene támadnak (közbe legyen mondva: van valami a dologban). A bíró nem küldi a nem kedvező jelentést; mert nem küldi. Tessék! Van minden, mint régen volt!

Ezek szerint megtették ugyan mindig az intézkedéseket; de elég erélytel végre nem hajtaták mai napig. Ennek eredménye az, hogy: az iskolázásra nézve kevés előhaladásról beszélhetünk.

Előált tehát a harmadik kérdés, mely a legközelebbi teendőkre nézve várja a feleletet. Mit tegyünk, hogy az a sok rendelet a papíron ne maradjon; hanem foganatosítsassék?

Ha fentebb a felső szabolesi ref. egyházmegyei iskolákra vonatkozólag szóltam, méginkább e körben fogom magamat tartani az alább mondandók nézve.

Hogy a teendők s hiányok felől magunkkal tisztában legyünk: mindenekelőtt statisztikai adatokat kell gyűjtönnünk az egyházmegyében levő iskolák állapotáról. Ennek az útja és módja szerintem a következő:

Az egyházmegyei látogatók, midőn szakaszokban vizsgálják az egyes egyházakat, azon jegyző könyv mellett, melyet a helyszínen felvenni szoktak az egyház állapotáról, vezessenek egy külön rovatot ívet, mely egyedül az iskola-ügyet mutassa fel; talán következő rovatokkal:

1. rov. A község, vagy iskola neve. 2. rov. Az iskola helyiség elég tágas-e? ülhelyek alkalmasak-e? 3. rov. Fel van-e szerelve? fali táblák, számológép, földgömb, térkép, term. rajzi ábrák vannak-e? 4. rov. Iskolai választmány van-e? hánytagból áll? tesz-e valamit? 5. rov. A tankötelesek összes száma 6—12 évig fiú leány 6. rov. Tényleg iskolába jár fiú, leány. 7. rov. Hány osztályba vannak ezek beosztva? 8. rov. Tan és vezérkönyvek vannak-e? 9. rov. A tanító neve, készült-sége, hivatali pontossága? 10. rov. A tanító jövedelme mennyi? beadtatik-e? 11. rov. Iskolai jövedelem, vagy által van-e s miként kezelteztik? 12. rov. Mikor van vizsga és hányszor. 13. rov. Eszrevételek.

Ezen rovatokat gondoltam s láttam jónak más ily nemű táblázatok után is, felmutatni más példál. Ezt azonban változtatni lehet, a szükséghez képest. Ezeket kellene mondomb az egyházmegyei látogatóknak betölteni a téli egyház-látogatás alkalmával.

Szintén oly táblás kimutatást készítenének a kör-látogatók is a szakaszukba eső iskolákról. Ez mutatn-azután, hogy hol van a hiba valamely iskola körül: az

eljárásában-e, a tanítóban-e? Ezmutatná meg egyszerűsdim a tanítói feleket és szorgalmát is.

Mint hogy, amint fentebb írák, az egyházmegyei gyűlésen az iskolai tárgyalásra kevés, vagy sokszor éppen semmi idő nem marad:

A gyűlés első napja delután, vagy esteli óráiban egy kitűzött helyre jönnének össze az egyházmegyei és körlátogatók, táblás kimutatásuknak kezökben; s a tanácskozás tartamára választásnak egy elnököt, és jegyzőt, és végig néznék a táblázatokat; mindenki észrevételekkel kísérve adván elő saját dolgozatát. Ebből kijegyző a toll-vívó azon helyeket, hol halaszthatlan segílyre var szükség; s kijegyzetnének a kitűnő, valamint hanyag tanítók is. Így rövidre fogva a dolgot; másnap az egyházmegyei nagy gyűlés a látogatók jegyzőkönyveinek, illetőleg táblás kimutatásának kivonatát meghallgathatná s a tanítók elváltatásokra nézve, részrehajlás nélkül, tájékozva lenne.

De most jön a nagya. Ahol hiba s baj van: hát azt kiintezze el ismét? Erre nézve is mondatmár, hogy a mi esperesünket az orvossálat, ily ügyek intézésével megbizni nem lehet; mert van neki ugy is elég baja s dolga. Hanem bizssek meg az a körlátogató, kinek szakaszában van az elintéző; úgy, körlátogató társal, azon egyházi, vagy világi tanácsbíró elnökelete alatt, ki a kérdéses helyhez legközelebb lakik s így a körülményeket legjobban ismeri.

Tudom én azt, hogy sokan nem találják a módot célzavetőnek; kivált ha úgy teszünk, mint eddig, t. i. ha „akarjuk”, de sohasem teszünk semmit. Vállat, vállhoz, az tudjunk tenni is, ne csak akarni.

De hiszen ha nem volna tervem célzavető: ott lesz a látogatók tanácsa s találjon jobbat. Különbön is kell annak oly dolgok felől tanácsot, melyekre nézve az egyesek nem egészen vannak tájékozva, mivel a választásunkról tudósító jegyzőkönyvben, semmit nem kaptunk. Például, hogy sokat ne említsék, afelek hogy szabad-e a körlátogatóknak tessenek fel a szakaszokba eső polgári eljárástól, a szolgabírói hivatalnak feljelenteni. Szeretném, ha az ő reajok bizának, a helybeli lelkész s tanító sok kelemetlenségtől lennének megmentve. Több ilyenekről kellene ott értekezni;

Persze, hogy legkönnyebb és beszédek felett válnak vonni, mint sokan szokták; De ha az orunknál tovább akarunk nézni: be kell már látnunk azt a igazságot kivétel nélkül mindenkinél, hogy „Nemzetek nagyságát, nem az általuk elfoglalt föld terjedelmé, nem polgárai létszáma, nem feyves multjuk szabja meg többé, hanem azon általános műveltség, melyet szemlemerőjök által elérniök sikerült”, mint ezt a most alakulóid kised-megvédő egylet rendező bizottsága felszólításában igen szépen kitejézi. Ha pedig ezt belátuk és mégis sajnáljuk a fáradságot, mégis eltartóztatnak kicsinyes érdekek a közműveltség előmozdítását: akkor csakugyan veszni térünk. És azt fogják ránd mondani a művelt világ közvéleménye, hogy ha veszni tért hád veszzen. De talán csak nem akarjuk ezt?!. legalább azt hiszem, hogy nem!

Mi, lelkészek és tanítók vagyunk a nemzet nevelésére s tanítására hivatva; mi vagyunk a nemzet szellemi előhaladásának munkásai, vagy legalább nekünk kellene lenni eső sorban; tehát vállat, vállhoz.

De az már nem csak a ref. felekezetibeliekre van mondvá; hanem felekezeti különbség nélkül minden papra s tanítóra! Itt ne legyen köztünk különbség, hanem fogjunk kezét és „Előre”!

Többet most én sem beszélek e tárgyról. Jön a tavaszi gyűlés ideje közelebb-közelebb hozának. Gondolozunk addig: miként lehetne egyházmegyeinkben a közoktatás ügyét minél virágzóbb állápontra emelni! De olyat ne engedjünk meg, ne nézzünk ki, hogy 233 tankeletes gyermek közül 119 iskolázatlanul nőjön fel. Ilyen adatokat, vagy legalább hasonlókat tudnék még felhozni többet is; de miért? Nem akarok most, de csakis most többet beszélni. Ajánlom a mondatokat azok figyelmébe. akiket leginkább illet.

Görömbel Péter
epeszei ref. lelkész
és körlátogató.

Az északkeleti vasut nyíregyháza-kisvárdai vonalrészének megnyitáskor mondott beszéd

(1872. nov. 20.)

Legyenek üdvözölve önök tisztelt urak és hölgyek, üdvözölve mint részben alkotói vezerferriai, s részben — mint becses jelenléti igazolja — buratói ez uj pályának, mely e napon adatik át a közforgalomnak.

A mily fájdalmas és eüségsgeszto látnunk a haza véres zivatrait; látnunk — mint a közelmultban — a legjobb legműveltebb nemzeteket egymás öldökölésében és kifosztásában a vakbuzóság ádáz dühével versenyezni; látnunk a hanyatlást és süllyedést, a pusztulást és fájó mély sebeket, ugy anyly mint erkölcsi szempontból, a duló csaták köny és vér áztatott hátterében, — épen oly öröndetes és szivemelő, ha a béke áldá-cs műveinek létesülését, a közvagyonosság és közművelődés tényezőinek gyarapodását szemléljük. Öröndetes és szivemelő főlegnekünk, a három bércz és és négy folyam testvértenek népének, kik megáldva bár az égtől anyyi nemes kegyadományul, de százbakor át s folytonosan üldözve a balsors haragjától s megfogva, megtörve, porba tiporva kelet feyvere és nyugat vészterhes ármányai által, messzetávol maradtunk a nemzeti nagyság ama fényes magaslattól, melyet boldog népek, boldog ég alatt, hatalmas karral vityak ki önnagunknak és utódainknak.

Öröndetes és szivemelő jelenség tehát nekink ez uj pálya, és pedig nem csak e község és vidéke érdekében, hanem hazánk, desöt az egyetemes emberiség szempontjából is egyszerűsdim. Mint valamely mosolygó álomlátás tárul fel lelkünknek a jövő, melyet e pálya alkotand — az élénk mozgalom, a megdőlő tájak, a szellemi emelkedés e vidéken, — a testvéri kézszorítás és öszhang e hon különböző ajku és világméretű gyermekei között, — az érdekközösség és nemes verseny a szabadság, egyeség és testvériség főszempontjára azonos kivívásában — igen, e fenség és tündökletök jöttünk látjuk mi és ha az idők jelenben nem csaldunk, már nem sokára látanduk ez uj pálya és közviteles folytán dicsőségesen megépülni, megvalósulni.

Önök tisztelt testvéreink! Önök hozták nekünk e magasatos jövő evangéliumát... legyenek üdvözölve általunk. Kemese közös és vidéke — üdvözölve a haza és emberiség nagy nevében.

Te pedig hatalmas erőm, te hangod megczáfólya az elavult fogalmaknak, melyeket a lezajlott évszázadok évezredet térről és időről alkottak. — t. i. fényes dadala egy Hero, Japin, Savary, Foulton, Watt, Stephenson, Grey és Reynolds magyá rópti kellemének — haladj békében és áldás osztólatk megjelölt pályádon Hozz e népek, hozz e hazának boldog napokat a gyász és siralom hosszú éje után. Vidd el tőlünk és áraszd az szivcken mindenütt hol átröbögsz, azt a

meleg honszerelmet, azt a legyözhetlen, megtörhetlen szabadságvágyat, mely e vidéknek óshagyományok szent öröksége. — Azoknak, kik feledek, hogy a haza minden előtt” dörög füleikbe, „romlott szív és romlott elme, kit hazája hó szerelene szép tetekkre nem hevit” Teremts — mint a kiáradt Nil folyam Egiptusz románai — teremts körödben életet, virágzást, termékenységget. Terem s életet, virágzást, termékenységget főleg a szellem örökbecsű munkatérén, hogy a költővel szölvá:

„Mi kard általvölt egykoron
Legyen a szellem által is
Dicső, nagy, bödög a Magyar” (Tóth Kálmán)

és miután: „Megbűnhődte már e nép
a multat jövendőt”

„Ne lasson oly hat, mint
Dicső Magyar hazánk
A mesze el menő nap
S a nagy kerek világ.” (Garny.)

Éljen a haza!

IRODALOM és MŰVÉSZET.

Könyvismertetés

A hívők megtartásának és a nem hívők megnyerésének egyetlen módja”. A magyarországi protestans egylet 1872-iki pesti második közgyűlésen felolvasta: Litkei Péter bűvölkes. Pest 1872. Nyomatott Kocsi Sándor Sajtó Könyvnyomdájában. Sándor utca 13-ik sz. Ára: 30 kr o 6.

Korunkban a mindenféle tudományok gyors, mondhatni rohamos fejlődése közben, semmi sem szüend annyit, mint a minden embernek és idők boldogítására számított Krisztusi igaztudomány. A természetközébe vágó buvárátok vagy világgóság vetvé a mult idők ismeretlen és műveletlen pusztáira valamint az ember eredetére: igen sok téves világnézetet változtattak és és gyökerében semmisítették meg. Csoda-e tehát, ha e nagy fényben, a szokatlanok teljes erővel ragadja meg az ugynevezett lampaliz és kislekűli szédülés.

Különbön kétirányban indul el e tekintetben az emberiség. Az egyik rész mohon, ugy szólván lázasra-jongással kap minden új eszmén, új gondolatn s az elohaladt tudományos buvárátok eredményeivel mi vallást sem hisz többé öszegyezethetőnek, így ellenben vélik mintegy magának a vallásnak. A másik ellenben a vallás iránti túlságos előszereteth, azon téves nézetből indulván ki, hogy a vallás időben alkotott kegyserű korlátok közé merítendő, gyöloletes ellenkezős tart minden oly tudományt, mely az ő céljaiknak zoldosulást szögödni nem akar.

Mindkét állápon helytelen, tarthatatlan épen azon elvnl fogva, mely történeti tény gyanánt bizonyult be a reformátióban, és ez az, hogy a tudomány a protestantizmusnak édes gyermeke. Gyermeké általában véve minden tudomány, még a materializmus is, csakhogy ez többé nem édes, hanem mostoha.

Mindkét irány vesélyezteté magát a krisztus igaz tudományt. S hogy hova haladtunk eSeylla és Charibid közt, mutatja ama rideg és fasult könyöz, mely a vallás iránt mindenfelé mutatkozik.

Az emberiség céljátjövőjét és rendelkezését tisztában látó elmék, igazán akartak már előbb is segítenie bajon. Ez okból alkultak már régebben a művel, külföldön, s legközelebb hazánkbanis porot, egyletek melyeknek célja, nemannyra külső demonstratív ré-

1805. augusztus 20. Napoleon azt mondja Taleyrandnak a minden icéhetősz kész emberének: „Nem csak öröndek azon, hogy a magyar király címzet császárivá változtatta; hanem szivesen venném, ha minden királyi címz etünnek Európából.” A francia szabadság és csudalatos szölvote, a hatalmat csak absolut alakjában szerette s a szabadságot csak saját személyben bílványozta.

1806 aug. 4.Gentz bécsi diplomata azt írta a híres Müller Janosnak „Ea jelenleg egy új tervet fogok kidolgozni egy osztrák monarchia alkotására... Bécsnek meg kell szünni székvarosul. A német államrészek mint mellék s határszéli tartományok tekintendők... A kormány széke mélyen Magyarországra tenedő át, s ezen ország részére egy új alkotmány készitendő... Magyar, Cseh, s Gácországgal, s avval a mi még Németországból megmarad, még tartatja magát az ember a világ ellen, ha akarja... Fiumét, Triestet minden éron megmenteni kell, különbön ezen államoknak nem volna tengeti közlekedésük, s minden egyebök a legnagyobb bőségben... Ha mind ez megvalósul, Porosz, és Németország nemsokára ezen monarchián keresendnek segélyt.

Ine már egy felszázada annak, hogy az osztrák állambölcsesség, ugyanazon szükség parancsoló alakja előtt állott, hogy ma is áll. Tehát övten esztendőig állott, álmadozott egy nyomon. Hová ölette volna ki magát e monarchia ezen idő alatt Mátýás budai széken? A magyar király Solferino, Magenta, Königsgrätz napjait nehezen látandotta volna. Azonban a birodalom széke ma is egy határtartományka, s politicia, sulya ide irányul folyvást, s Magyarország nem bírta kivinni trnsméteses helyét még mai nap sem... De a jövő igazságot fog neki szolgáltatni, és helyzete értéket méltányolni fogják

Igaz, hogy annak belátása az osztrák állambölcsesség részéről már elég haladás. Két százzalad előbb egészen ellenkező gondolkodás mozgatta ama bölcseket.

II. Ferdinánd államtanácsában igen komolyan foglalkoztak egykor az alkotmányos Magyarország névelirészen politikájával. A Spanyol jesuiták minden, követ megmozgattak e terv keresztülvitelére. Felhozák a derek atyák például az araggoniai és cataluniai felkelést, amely kísérletek a nemzeti szabadságnak teljes megsemmisítésgyözdtek. Ajánlották e jeles népháratók, hogy 40.000 főnyi válogatott spanyol infanteriát

Az éjszákát most ezért virszotom,
Hogy színte szivembe fut a dobbanás —
E rongy, papir lesz há tanun, hogy arczom
Verejtéket se gnyuhossa ma.

A nagy urakhoz eljárak — vizsibe,
Bargyu leszek, mint egy kaposzta-csoosz,
Lassan egy ivet eszotatok kezükbe,
A miniszterrel mind jó ismerős
Es aztán... aztán sok ilyen bolondot
Nem beszéltek, hogy ne kaczagjakot,
Mert gratulálni még előm telongotok,
Hogy mily ügyes komédiás vagyok!

Andrássy Béla.

Történelmi forgácsok.

1804 májusuk 20-án leáldozik az 1891-iki francia alkotmány Napoleon a szerencsés katona senatusa, Cambaieres második consul elnökelete alatt, meg-szavazza s ki adja az uj alkotmányt, amely, mint Rotteck mondja, a szabadság helyebe ásiat sultanizmust állított. A corsicai katona örökös császári dnyását állit elő, az első consul, I. Napoleon császárva változik át „Napoleon Istennek kegyelméből s a Republica alkotmányva által a francziák császárá”. Így lett kigunyolva az oly törmédek áldozatokba került nemzeti terekvés, mely a szabadság neve alatt elbűt oclioritáit(pórruralom) majd a directorium alatt republicát teremtett.

1801 deczemberhő 2-ka a Napoleonek ominosus napja, a midőn I. Napoleon a nemzeti szabadság romjain magát császárrá keneti, amint VII Pius pápa, nem bírván többé az idővel, véghez is vity a Notre-Dame-templomban. Oly fényes volt az ünnepe, hogy a forradalmat előidőző pazarlások azj nyugati első ténely által mintegy kigunyolni látszának a nyaktizozás cynisusmát.

1804. augusztus 11. epochalis napja a német császárság megszűnésének, a midőn t. i. az utolsó német császár II Ferencz látván, hogy az angolok, oroszok, törökök, schvédek, I. Napoleon császársággal elismerik, s a német császárság csak árnycsászárságg hianylott alá, az „ausztriai örökös császár” címzet vette fel.

1804 deczember 7. II. Ferencz magát a bécsi érsékek által folkeneti I. Ferencz osztrák-császárul.

A „Szabolcs” tárczája.

Az élet hamvazó-szerdáján.

(Olyan satyraféle.)

Itt vagyok, mint egy megtépelt vitorla...
Hossz, finom frakkomba már csupán
Üres eszelen nyil egy parányi szuszara,
Hja, így szokott ez lenni bál után
Es sinea, egy eszme sines kabult agyamban;
Melyet legottan rimbo töltönek!
Ha irnek is, a sok kipöfédett gomba
Art mondaná rá: zargya töltélek.

Szivemben, mint egy zugba megrekedten,
Oly halk-csendes morajjal lejt a vér;
Szemben csak egy dult alak lebeg, leng,
Selyemfoslányban az a kis kaczer.
Bágyadon most is ugy emlékezem, hogy
Ennek forró szerelmet esküvém...
Nyakam a „kráglí” gögyéből kibontott —
Most csak ásis már egyet a legény.

Kitomboltam a függöny már aláhullt,
Sok boldom képre árnyékok vete;
A többi már jön, tudjátok magstul,
Ugy élek ez'tán, mint a remete,
Létezem e bus frakkot és cylindert,
Szerkesz kalabáta öltözém filig...
S ah! el innen, itt minden többel ismert,
E falnak is voltak füleik.

Megvonnok egy csendes kis szobába,
A rajra gyogyir lesz s néma csend —
Bor helyett viz áll majd a nagy kupába;
S miket a mámor homlokoma fent:
E két redő, csak emlékül marad meg
A féktelen kor tombolás'itül;
Hajam boszontja rendbe szelve, rajt' egy
Szál sem tör ögnek, szépen lesulni.

Es elmerülök ö könyvek poriba —
Ah! hídok észak csabos otthona;
Lelkemenk zord betödbe sülved álma:
Egy kutató, egy halga diploma;

formatió, mint inkább a vallás-erkölcsi életnek beformálása, a krisztus tudományában kimondott örök-
érvényű elvek alapján.

Ki is gondolna napjainkban az első reformációhoz hasonló reformátóra, mely lázas rajongással kezdődött és véres küzdelmekkel folytatott? Az ily reformációhoz sajátságos kor és csodálatos légkör elémek szükségesek.

Nem ez ezéja a kirszben értett és nagyrészen félreértett, sőt elítélt protestans egyetemenek.

Azon benső vallás-erkölcsi reformációknak szükségességét s lehető kivétel, melyet a prot. egyet célba vett, melyből gondolkodással, és nagyobb szerencsével aligha festette meg valaki, mint Litkei Péter kezünk alatti írtékésében, melyet ugyancsak 5 hazai prot. egyet második nagy gyűlésén, zajos tetszés és általános helyeslés közt, felolvasott.

Ez értekezésben történelmi bírálat alá veszi szerző, a különböző ker. vallás feltekeztek egyházi rendszerét, különöven hibáztat a protestans egyházennak is.

De hád beszéljen a szerző maga.
"Ha a ker. vallás egyik legnagyobb s általános közlévő elvének a folytonos tökéletesedésnek, csak némileg is eleget akarunk tenni, nem lehet — különöven nekünk a reformatói gyermekeink — az eddigi vívmányokkal megelégedni, az ósoktól szerzett babérokön gúntelen nyugodni; hanem a buzgón megkezdett, de túlnak századok óta elhanyagolt munkát, lelkiismeretesen mielőbb be kellünkkel kell ragadnunk s a reformatói tövéből kell vinnünk!

Nagy ideje, hogy amit a reformatórok csak homályosan sejtettek s mintegy sugva mondottak ki, az nacsak a ház tetejéről kiáltással ki, hanem gyakorlati alkalmazásba is vették, t. i.

hogy a hit az evangélium szerént, isten ajándéka szent lélek munkája levén; tényleg pedig az embernek imádása legfőbb tárgyához istenehez viszonytát tejevén ki: a földieken annyira fölül áll, hogy abba embernek, vagy emberekből álló testületnek csak beavatkozni akarai is, szentségőrtő merény;
hogy egyik hit a másik hit irányában türelmetlen nem lehet, mert mindenki egyenlő jogosultsággal bír; s van ugyan egyedül üdvözítő igaz hit, de az nem a római vagy görög-kath. egyházban, hanem az egyedül üdvözítő igaz hit mindenkre nézve az o saját hit; továbbá, hogy a hit szakad, és így azt sem örök időkre alkottat átkos záradéku kanonokkal, sem szabad mozgással kecsesgött, de tényleg századokon keresztül rabságban tartó hitvallásokkal bilincsen tartani nem lehet.

Vége, hogy a hit élő, tehát az embernek érzésével, gondolkodásával, általában fejlődésével ily szorosan egybe van kötöttve, hogy az mint fejlődésünk szükség eredménye akaratunktól nem függ változás alatt áll, támad és nő, fogy és kibál, s ha kibál elvetendő miként a zajgó tenger a hullát ki veti magából. S ez így áll nemsak az egyesekre, hanem kibél nagyobb testületekre, sőt az egész emberiség nézve is Mert nem is említve a régen és örökre kihalt hit-alakokat, csak a ker. vallás eddigi életére visszapillantva — nem látja-e, hogy oly hittekkiket, melyek érdekeben — már a reformatói után is — a legnagyobb szellemek könyvtárakat álltattak fel, s éjéik, napjaink földözésével föltámasztott ittak össze... ma már a világ egy pár szóbeli vitára sem tart méltónak; olyanokra, melyek miatt hajdan gyermekek szülőiktől, testvérek, barátok, hitorsosok egymástól váltak meg, óriási erőfeszítések és áldozatokkal új hittekezéseket alakítottak... ma már senki sem gondol vissza, kihárván azok az illetők

és könnyű lengyel lovasgáton kell használni a hitelen magyarérv gyökere kiirtására, amely az uralkodó ház kelményét már annyiszor megsejtette. Haggyassék meg a reformatóknak, hogy használjanak fel minden mestergőcsőket ingerültség és lázadás előidézésére; azokon pedig, kik büssösök lettek, a büntetés iszonyú szigorlat hajtasék végre. Így aztán kényszerűen fog a nemzet általános felkelésben keresni menekülést. Ekkor minden vizsgálat nélkül ellene, mint felsegértő ellen, a keszen álló katonaságot kell hirtelen alkalmazni.
Így biztosan sikerülni fog a minisztertanács terve. A tábornokok hadaikkal előtörve, "Mészárosjanak le mindenkit, ki magyarul beszél, és tizenkét évesnél idősebb."

Az elpusztult országban aztán idegen gyarmatokat kell megteleíteni, a hűségesek az elközbött javakkal gazdagítassanak fel... És így fog e nagy mű ép. oly szerencsésen végbemeni, mint Szebiában és Csehországban. Ez haetomia — mint Logola Ignácuz mondani szokta — ad majorem Deo gloriam.

És Magyarország e jeles barátai most más országokból kihajlatava, ez országban vonják meg szépen magokat, s átveszik a nemes újkevelés... és van nacsak magyarok, kik legszentebb kincseiket, a haza reményeit ez iszonyú kezreke bízzák! A történelem persze nem számukra vagyon megírva!

A bécsi minisztertanács fentebb körvonalozott szándéka eredetiben olvasható "Hormayr Taschenbuch 1834. 282 — 283."

VI Károly császár kormánypolitikáján ugyan ezen fekete fonal szövődik keresztül.

A spanyol követ jelen levén egy kormányértekezleten így nyilatkozott:

"Ezen magyar bárórok nyakára idegen kormányzókat kell ültetni, kik kényők kedők szerént egészen új törvényekkel igazgassanak. Ha pedig ezért a magyarok Bésche folyamodának, azt kell felelni: 'O Felsőlegnek e dolgok fölül nincs semmi tudomása, s ezek atyai ézelmeinek a legmagasbb fokom kellemetlenek snt. Így ezen barnok, kik áorruknál tövében nehezen látnak, nem gyaustandják a császár, s mindent a helytartóknak számitanak be (Anonemon 1. K 116—120)

Nem sokára aztán Stratmann Eleonora, a bécsiek széöne Loréja és Battyáni Ádám neje egy ily tartalmu levelet veszen Eugen herczogtól, a lovasias tábornokul,

szívéből és fejből, s egyedül a tudós luttani könyvekben szerepelvén; olyanokra pedig, a melyeket hajdan kereszténynek, mint bősüzt tigrisek rohatat egymásra egymás vért ontván... ha gondoljátia valahogy — eszmétársulást után — oda talal tévedni, — szánó mósolylyal gondol vissza"

(Folyt. köv)

UJDONSÁGOK.

(K—y) A nyiregyházi képviselői gyűlés valószínűleg a héten csütörtökön ül össze, hogy a közlévő gyűlés alkalmából, a pénzügyi viszonyok a szél malom és a téglaryar tárgyában ki küldött bizottságok munkálata fölött tanácskozzék és végmegállapodásra jusson.

(Sz—d) Nagy-Kállóban Dálnoki Gyula jelenleg rokoni körében időző, jötelességi színes kezdeményezésé folytán az ottani mükedvelők több eloadast rendeztek, a fővárosi népszínház és az országos színesszinyudligi alaptörvények gyarapítására. Eddig eloadták az "O nem féltősen", "Dicsőség bajjal jár" és a "Piroksa és Boriska" című színműveket. A szereplők közül, különösen Nagy János urhölgy emeli ki a közvélemény, mint aki Boriska szerepében úgy helyes és természetes szavazása, mint szupadi otthoniasságával úgy mérvien kedves megépetésben részesít a közönséget. Az eloadásokban részt vevők és dícséretesen mükedtek: Kály Csornelia és Komáromy Ilka urhölgyek, Kállay Viktor, Múray Géza és Nán; Zsigmond urak. Ez ujdonságunkkal kissé elkesztett ugyan; de miután a kállai mükedvelők e nemes buzgalma és törekvése, okvetlen megérdemli hogy a egyebéért nem legálább mások buzdításával, meggyökken is köztudomásba jusson: közöljük e szép eseményt mi is, habár a pesten megjelenő "Sznapad" hetilap után is. Nem csuda; Kálló Nyiregyházához körülbelül egy órányira fekszik s ami legfőbb, 3 tisztelet példányt küldünk ottani levelezőinknek. De ha már oly nagy a közönyőség az illető tollalábán urakban hogy e szép eseményt elhallgatták; legálább a rendezőség bekiudhette volna a színpalot szerkesztőségünkölöz.

— Nyiregyházán a szarvas utczában egy 5 hetes laány gyermek találtatott folyó hó 8-án csinosan bepólyálva. A rendőség azonnal gondokodott, hogy a gyermek ápolás alá vesseék. Miután semmi nyomba vezető jel nem volt, a rendőség azonnal megkereszteltette. Mint halljuk, a gyermek Szombathi vezeték nevet kapott, miután szombati napon találtatott.

(Cz) A nyiregyházi mükedvelők jövő hó 9-én kezdik meg az eloadások sorozatát Rosen Gyula ismert német színdarab "Szerény kívánságok" című 3 felvonásos vígjátékával. Úgy halljuk, hogy a régi történelmi mükedvelők is mozognak. Legelőször "Kompanisták" at szándékoznak színre hozni.

× A nyiregyházi országos vásár, mint halljuk, jövő mártius-hó 3-án fog megtartatni.

(S—i) Kis-Várdán, mint onnan írják, a kolera teljesen megszűnt.

(Sz—y) Viss községében, folyóhó 13-án esteli 8 órakor, mint onnan értesitenek bennünket, tűz ütött ki; összesen 5 ház havadt el. Legszomorubb az, hogy egy sem volt biztosítva. Az oltás körül nagy buzgalmat fejtektek ki. Sepsd Gyula községi bíró, Miskolczy Menyhert és Fekete Menyhert urak, Daczára a nagy szélnek a tűz csakis más fél óráig tartott

"Drága Barátom! Mily szivesen teljesíteném fogadásomat a carnevált Béschen tölteni. De fájdalom, most az egyszer semmi sem lesz belőle. Titkos parancsok most a táborhoz kötnék; mert Magyarországot is egyszer csak lábra akarják állítani." (Hormayr 1834, 286—289)

Battyáni Ádámnek hű barátja volt azon napokban a szintén nevezetes Althann Anna Mária grófnő kinek VI Károly udvarolt (Memvires du Pr. Eugene) ketten összebeszélvén, azon idők két legszélbb hölgye mielőbb gyauszban jelennek meg VI Károly előtt. E két nő bájaikak hatalmát egy nemzet alkotmányának megmentésére használta fel. A mi szerencsésen sikerült is. E vívmány annyira érdekelte Battyánit, hogy rögtön kocsiára ült, s tőleket idején felkereste Eugent a táborban, s magával vitte Bésche. (Hormayr)

Ami I Lipót alatt történt, az már országvilág tudja, s azt leírni azért is felesleges; mert attól lehet tartani, hogy könnyezni fogna a papir a toll alatt. Azon vérlátzó eljárás, csak a magyar képes a fejedéks fátyalvól eltanakni. Ez az a fejedés, a miben fajunk utóéletlen! Nem tudom meglátározni erény-e ez vagy bűn; mert ha erény; jogot tarthat a keresztján ellenségetőrtő könyörgő Megváltó koronájára... ha bűn nines sőt annak kijötesére.

II József, e vilagos agyu és nemes lelkü vas fő napjaiban, az alkotmány vérontás nélkül bukkott meg s nyelvének elvezető nemzeti jogosultságát. Azonban ezen utóbbinak nem József volt oka, hanem főuraink. Schuzelka 1848-ban kijött okmánygyűteményében meglehet látni azon magyar mágnásnak nevet, akitől az uralkodó azt kérddt, vajjon alkalmazmas-e a magyar nyelv az igazgatására, s akitől azon választ nyéré, hogy "nem." Így lett aztán behozva e németnyelv, a mely eset oly élénk nemzeti érzelmert vert fel, hogy a magyar nyelv ébredésért ezen esettől keletkezhetjük. Különb a József alatti verecsüknik másképen is gazdagon volt kárpótolva: a saját által. A gondolat oly szabad volt, mint soha sem azelőtt sem aztán.

Ine a történelem erkölcsisége is igazgátsági szolgáltató... Egy halálra ítélt nemzetet sem utolsó meenedék helyére azoknak, akik annak küldetését felismerni oly sokáig nem bírták.

Dr. Heiszler József
dombrádi ref. lelkész.

× Az ujdonságos folyóhó 20-án kezdetű meg városunkban. Ezidén csak a dadai járás rendeltetett be Nyiregyházára. Szakértőktől halljuk, hogy az idei hadkötelek kiválóan ép és derék ifjak. A nyiregyházi hadkötelek jövő mártius hó 3-ikán vétettek vizsgálat alá.

* * * Lapunk 6-ik számában jelzett katonai botrányt illetőleg, tudatjuk olvasóinkkal, hogy a vizsgálat már megkezdett. A vizsgálat fogamatotására egy hadbíró küldetett ki.

KÖZGAZDASÁGI ROAT.

— Pályázati eredmény és határidő meghosszabbítás. A "Közgazgatás" szerkesztőse által kitűzött négy pályakérdésre "Omne intum durum" jellegű; alatt egyetlen egy pályadolognak érkezvén be, a határidő f. e. március hó elséjéig meghosszabbították. A pályakérdések következők: 1. A törvényhatóságok mint közigazgatási és önkormányzati szervek viszonya a kp. kormányhatalomhoz törvényenként és statutumaink értelmében; 2. A községek mint közigazgatási és önkormányzati szervek viszonya a köztörvényhatóságokhoz törvényenként és statutumaink szerint; 3. A községesség-ügy helyhatóság szervezése a tudomány állásponjtánál és tényleg viszonyainknak tekintete vételével; 4. Rendőr intézményünk korszerű reformja, különöven tekintettel a fővárosban szervezettai czélzott államrendőrségre. Pályájdíj 10—10 arany. A pályadologokat jelégis leolcila a "Közgazgatás" szerkesztőségéhez. (Pest, kepitörnter 5 sz. a) küldendők be, bíralata elismrt szakfőúriakkal alakítandó testületnek fognak átadni s kezveztől szakklap hasábjain jelenendek meg. Pest, 1872 jan. 15. A "Közgazgatás" szerkesztősege.

A magyar észak-keleti vasut építkezési munkálatai 1872. december végén.

A november hórolt tett e nembeli kimutatás óta a munkahadlás, százalékokban kifejezve a vizsgálat bizottság által ekképen van megállapítva:

a) debreczen-szatmári szakaszon (14 mfd): alépitmény 100, 7. felépitmény 97, 4, magas építmenyek 1000

b) a szatmár-szigeti szakaszon (15,11 mfd); alépitmény 97,6, felépitmény 99, 3, magas építmenyek 1000.

c) királyháza-csapi szakaszon (11, 33 mfd); alépitmény 99,0; felépitmény 98,5, magas építmenyek 1000.

d) a csap-ujhelyi szakaszon (5,54 mfd); alépitmény 100,0. felépitmény 99,7, magas építmenyek 1000.

e) az ujhely-szerencsi szakaszon (6,94 mfd) alépitmény 100,0; magas építmenyek 1000.

f) az ujhely-kassai szakaszon (8,41 mfd) alépitmény 91,7; felépitmény 87, 1, magas építmenyek 85, 9

g) a bányu-munkácsi szakaszon (3,47, mfd) alépitmény 100,0; felépitmények 98,3, magas építmenyek 100,0

Üzleti értesítés.

A nyiregyházi terménysaroknál febr. hó 15-én bejegyzett terményárak.

Piaczi ár	Kereskedési ár 100 korboltokévre
Rozs 00—00 fontos 4.00—4.10	
78—80 0.00—0.00	
79—80 0.00—0.00	4.15—4.18
Buza 5.25—5.75	vámvássa szer. 5.17—4.20
Arpa 2.60—2.60	2.75—3.00
Zab 1.40—1.45	
Tengeri 3.30—3.40	uj termés,
Köles 2.80—2.85	
Bab, tiszta fehér 3.80—3.85	
Káposztarepca 0.00—0.00	
Lenmag 6.00—5.12	
Gomborka 0.00—0.00	
Kendermag 0.00—0.00	
Mak 0.00—0.00	
Napraforgóolaj 22	21.00—22.00
Szez 30 foku magy. itezo 22	

Hirdetmény.

Rakamazi határban mintegy 86 hold úgy nevezett "Tilalmas szegleti cserjes", legelő nyári használatra vagyis folyó év nov. 1-jén bérbe kiadandó.

Értekezhetni nálam
T.-Lőkön 1873.

Reichman József.

Két csinosan butorozott szoba,
Konyha-és cseledszobával az "Értzában", 214 szám alatt akár havanként, akár egész évre, mindenórán bérbevehető.
Értekezhetni a városi szállásmesternél.
(3—1)

Árverés beszűntetés.

A Kótaji italméresi jog haszonbérbe adása tárgyában a "Szabolcs", 6-ik számában közzétett hirdetményre vonatkozólag köztudomás hozatik, hogy a folyó év, mártius 2-ára kitűzött árverés beszűntetettik.

Jármy Márton
közirt. képviselő.

Felölő szerkesztő: K. Kmethy István.

HIRDETÉSEK.

Czinez Sámuel Nyiregyházán.

Elad és vesz mindenféle állam- és iparpapirokat, u. m. urbéri kárpótlást, szőlődézsma és nemzeti kölcsönöket; nem különben vasuti, bank és takarékpénztári részvényeket, ezüst- és aranypénzeket; továbbá bevált mindenféle couponokat (kamatszelvény) a legillendőbb díjazás mellett.

Előleg értékpapirokra mindenkor kapható.

Bérbe kiadó

Rózsa utcán az alsó kapitányházzal szemben, két lakosztály. Egyik az emeleten 3 szoba konyha, előszoba és felszíni kamarával, A másik földszint 3—4 szobával, konyhával és kamarával. Egyik lakáshoz pincze és istálló is adható.

Bővebb értesítést nyerhetni May Ferencz urnál.

Figyelmeztetés.

Alólírott felhívom mindazokat kiknek néhai Kegly Gusztáv ügyvéd ur irattárában akár eredeti okmányaik, akár ügyirataik vannak, hogy azt tölem vagy személyesen vagy meghatalmazottjaik által anyival inkább siessenek átvenni, mert a jövő hó elején a nevezett egész irattárat a helybeli kir. törvényszéknek fogom átadni s az átadástól fogva minden értesítésiránt is oda fogom utalni az illetőket.

Nyiregyháza 1873. február 22.

Imre János
köz- és váltóügvéd.

Eladó

HÁTAS LÓ.

Egy tökéletesen belovagolt, 7 éves, fekete, kanca ló — minden perczben megvásárolható. Megtekinthetni és értekezhetni a királyteleki vasuti állomás melletti Vajulapokon az uradalmi gazdasíztárnél.
(3—2)

Hágatási hirdetmény

az 1873-iki hágatási idényre.

HORROR

sötétpej angol telivér mén, (több nagy verseny nyertese; összes nyereséme a versenypályán 28,000 forint). Nevelte: gróf Bathiány István. Apja: Zetland; anyja: Crafton-Lass (a hires All-my-Eye anyja); ennek apja: King-Tom; anyja: Mentmore-Lass; ennek apja: Melbourne stb. Magossága: 16' marok. Erősen fedez, Bátyún Bereghmegyében, 20 frtért, (borralvaló, minden kanca után, 2 frt). Vasuti állomás helyben (m. északkeleti vaspálya). Istállóról gondoskodva van. Zab: piaci áron.

A kanczák bejelentését elfogadjá

**gróf Lónyay Béla
gazdasági tisztje.**

(10—9)

(Bátyú, Bereghmegye.)

Bérbeadás.

Pusztasz.-Margitán, a tiszapolgári határban mintegy 2000 hold 1200 ölével jó minőségű egészséges birka-legelőnek való gyepföld, akár egészben, akár kisebb részletekben, három vagy hat évre bármely napon bérbe kiadandó.

A bérlet felől értekezni lehet Pusztasz.-Margitán a jószágigazgatóságnál; utolsó posta Tiszapolgár.
(3—2)

Regale-bérlet.

Kántor-Jánosiban a kir. kisebb haszonvételek, f. évi mártius 11-én tartandó közárverés mellett ez évi április 24-től számított 3 évre haszonbérbe adandók. Bánom pénz 10% zárt ajánlatok elfogadhatnak. Nyir-Baktán. (1—2)

Az ur. tisztség által.

Áru- s egyéb szállítványok vasutoni szállítása.

Van szerencsém a t. cz. közönség becses tudomására juttatni s szives figyelmébe kérem, hogy alólírott a vaspályán mindennemű tárgy elszállítását, a legkisebb díjszámítás mellett, elvállalja s mindkét vonalon eszközli,

Ha az illető szállító urak tekintetbe veszik, mennyi időt vesz igénybe, ha ily tárgyak feladását eselődükre bízzák, s mily sok kár történhetik részint a figyelmetlenség, részint az ügytelenség miatt; ha továbbá meggondolják mennyire el vannak foglalva sokszor a vasuti hivatalnok urak: saját kényelmük és a szállítandó tárgy biztos, tapintatos és pontos kezelése érdekében, reménylen nem fogják sajnálni azon csekély gondozási díjt, melyet ily esetekben felszámítandók.

Mielőbbi és minél számosabb szives megbízásokra számítva maradtam Kis-Várdán. 8—1
Február 22. 1873.

Friedenstein Simon.

Eladó ház.

A nagy debreczeni utcában 1004 sz. a. levő özv. Juhász Dánielné és gyermekei tulajdonához tartozó ház f. év mártius 12. esetleg 19. vagy 26. napjának d. e. 10 órákor a városházánál tartandó önkéntes árverés útján elfogadhatni. Feltételek Juhász Lajos kereskedésében megtekinthetők.

Nyiregyházán, 1873. februárhó.

a tulajdonosok.

Eladó belső birtok.

1-ór. Szabolcs megyebeli Petneháza községében egy 8 hold területen fekvő belső udvartelek 6 szobát, két előszobát, egy kis kézi étkamarát és pinczét tartalmazó urilakház, három cselédszobát, kamarát, kocsiszint, marha és loólatat magában foglaló két mellék épületeivel, s gyümölcsös kertjével.

2-ór. A falu (Petneháza) közepén két hold területen, egy száraz malom és moinárház, kertjével.

3-ór. Ezen telkek szomszédságában, egy kétvékásnyi dohányoskert, együttvéve, és külön-külön is eladó.

Értekezhetni Debreczenben csapó-várutca 774-ik szám alatt lakó háztulajdonossal. Utbaigazítást a „Szabolcs” szerkesztősége is ad.

3—2

Maurer Gusztáv

eperjesi kőfaragó ajánlja magát minden ezen üzletbe vágó munkák elvállalására s gyors elkészítésére: u. m. sirköveket, márvány, trahit, vagy homokkőből; figyelmébe ajánlja a n. é. közönségnek kitűnő járda és folyósó lemez köveit, kőb, quader-, és köszörűköveit; valamint minden nagyszabani ajtó és kapu felekhez szükséges kőszilopot